

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adóznak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Jótekonyság.

Amint mind hosszabb lesz az árnyék s gyakrabban be áll az éj homálya s amint a ködös reggelek és a hideg napok ideje bekövetkezik, megmozdul a társadalom azon része, melynek irgalmat és jószágot rejtő szívé a szegények, ezek között első sorban a szegény tanuló gyermekek sorsa érdekeli mindenek fölött. A megyeház, városház gyűléstermében, a kaszinókban s más féle gyűlhelyeken folyó viharos viták, melyek sokszor pártokra szakgatják s egymástól messze elkülönítik az eddig egységes társadalom elemeit, lecsillapulnak itt, a hol pedig szintén versenyre kelnek a legújabb, legaldottabb szívek, de a mely verseny nem szakít fel bösz indulatokat nem kelt keserűséget és nem teszen idegenekké benünket egymással szemben. Ellenkezőleg: könnyeket szárit fel, meglepéssel tölti be a szükségét szenvedők szívé s a hála egyszerű kedves virágait fakasztja fel.

A közelgő karácsony és újév ünnepei mindinkább a nemes jótekonyság ünnepeivé válnak hazánkban is. Egyletek, alkalmi társaságok legnemesebb gondját a képezi, hogy miként lehetne a legtöbb szegény ember s különösen a szegény kis tanuló gyermekek sorsán enyhíteni. És bizony ez a gond nem csekélység, mert ki kell választani a segélyre érdemeseket, meg kell válogatni a segélyezés módját és tárgyait s mert rendszeren a segélyezők nem rendelkeznek jótekonnyal alapítványokkal, jól kamatozó tőkékkel, a segély források felkutatására, megszerzése sok munkát, sok fáradságot, nagy türelmet igényel.

Hölgyeink pártatlan nemes szívének verőfényes melege deríti fel a komor őszi napok ködjét és oszlatja el a téli hidegét segélyezésre méltó sze-

gyeink elől. Nem szükség figyelmeztetnünk, hogyha szép, de nehéz munkájuk közben néha kellemetlenség éri őket, ne tekintsek azt egyébként mint könnyen előforduló félreértésnek, mely egy és más módon kiegyenlítődik, mert hiszen ily kérdésekben csak a nemes cél jó eszközökkel kivándó örvendetes eredménye az, melynek szemünk előtt kell lebegni s mely kibékíthet a különben soha meg nem hálálható nemes munka fáradaimával

benne utáznandó mintaképét, buzdító vezérét s alkalomadtán jóakaró tanácsadóját egyesítve találta. Impozáns temetésén Kolozsvárnak s vidékének színe-java meghatottan vett részt, s a ravatalt elhalmozó gyászkoszorúknak fokozott díszet kölcsönzött a legmagasabb uralkodói kegy, mely a gyászoló főri családot részvét nyilváníttal tüntette ki. (a+b)

Báró Józsika Lajos.

Báró Józsika Lajos valóságos belső titkos tanácsos, az erd. róm. kath. egyházi statusgyűlés elnöke, a lovagis jellemű erdélyi főúr f. nov. hó 8-án Kolozsvárt gyors befolyásu tüdőlob következtében 85 éves korában jobb létre szenderült. Doboka, Torda s Kolozsmegyében viselt főispáni tisztet, 1858-ban pedig az erdélyi urbéri főbíróvá szék elnökévé neveztetett ki, mely hivatalról azonban már két év múlva lemondott.

Az erdélyi viszonyokhoz képest egyike volt a legvagyonosabb főúrnak, annyira, hogy két korábban elhalt fivérének vagyonából majorátust alapított, melyet jelenleg a család legidősebb férfi tagja Józsika Samu báró, Kolozsmegye volt főispánja, élvez.

Jeles szóközi tehetséggel bírt s Lőnhást Ferenc erdélyi kath. püspök beiktatása alkalmával hazafias szellemtől áthatott leudületes beszéddel üdvözölte a főpapot.

A politikai élet mezejéről visszavonulva, mint a kolozsvári athletikai klub elnöke az alhanyagolt testi nevelés ügyére kívánta irányozni a nemzet figyelmét s az eteketo nevelt módor meghonosítása által kiirtani azon nyersséget, mely a társadalmi érintkezés terén itt-ott lábra kezdett lépni. E tétel szellemes kifejtésével foglalkozott a magas életkoru, de szívós erejű főúrnak a Clubban tartott utolsó elnöki megnyitó beszéde, mint maga mondta „hattudala”, mely „ki a gentleman?” cím alatt a napi lapokban is közölve lett. Ily érület és gondolkodási irány mellett csak természetes, hogy előkelően nemes példaadása s megnyerő modora miatt a fejlődő fiatal nemzedéknek tisztelete és hódolata környezte, mely

Felhívás, Nagyenyed város és vidéke közönségéhez.

Höplelyhek kezdik ellepni újlag a megbágyadt természetnek halálra sápadt arcát. Ismét ajtónk előtt a hideg tél, mikor a kegyes Jób szavaival élve: „a mérges okatlan állat is bemegy az ő lakhelyére és lakik az ő barlangjában.”

Mélységes aggodalom szállja meg a nép szegényeinek lelkét, hogy míg tart a hó és zuzmara; míg „az erős Isten az ő fuvállásával csinál jeget és a vizeknek szélességét beszorítja”, mi mellett fűtöznek, mivel táplálkoznak és mivel ruházkodnak?

Igaz, hogy az Isten nem felejtkezik el a szegényeknek kiáltásokról és kivánságukat meghallgatja, de köteles a társadalom is a szegényeknek gondjokat viselni; köteles az éhező számára megszegni az ő kenyereit, a bujdosót beviinni az ő házába és a ruhátlant felruházni.

Főleg a gyermekek azok, kikre szívünk szeretetnek melegét ki kell terjesztenünk, kiket jótekonny cselekedeteink javában részesíteni tartozunk. „Bizony mondom néktek, a mit cselekedtetek eggyel az én kiesiny atyám fiaik közül, én magammal cselekedtetek” mondja üdvözítő Urunk.

„A szegény tanulókat segélyező kör Nagyenyeden” már évek óta abban fáradozik, hogy a városunkban élő azon tanulókat, kik nyomasztó szegénységgel küzdenek, a téli időre a legszükségesebb ruhadarabokkal ellássa s ezáltal az iskolákba járást nekik lehetővé tegye.

Az Ur segítségével és jócselekedetekre mindenkor

A második is úgy járt, mint az első; de őrizkedett hátramaradt társának szevedéséről valamit szólni.

Már a harmadiknak oka nem lévén, könnyeit nem folytotta el, de szemökre hányta társainak, hogy őt a veréstől nem kimélték meg.

Azt állítják, hogy ez időn túl nemhogy kéregetni jártak volna, de az edény kereskedéssel is felegetni tisztességes keresetmód után néztek szájjal, s így lett Jancu Alexandruból dominális bíró, Gombos Mihailból közvégi bíró és Janku Abrahamból kincstári erdőcsősz, mindhárman képesek voltak előjáróik bizalmát, a nép szeretetét kinyerni.

Mint elől íram „a havasok királya” Jánk Abrahám az 1822—24 év körül született, atyja tehető ember volt, nagybátyja Abrahám pedig magtalan, hát modjukban volt a fiuak tisztességes nevelést adni.

Az első elemi oktatást Abrudbányán nyerte a reformátusok iskolájában Kelemen nevű tanító keze alatt. Lakása és ellátása Gábos János nevű szijgyártónál volt, a hol a család tagjául tekintették,

Nemcsak a tudományokat tanították neki, hanem az uri renden levő többi gyermekekkel tanulrajzot (Darangaitó) táncot) Czfertől) stb.

Abrudbányáról Zalathnára és Nagyenyedre vitte az atyja a reformátusok Collegiumába s onnan a felsőbb osztályok tanulása végett Kolozsvárra a lyeumba.

Ezen oskolákat középserű sikerrel végezte, minek oka főlép abban rejlett, hogy atyjától tehetőes pénzzel látottat el (az öreg adott állítólag 600 frt s az év végén rendszeren mégfizetett érte annyi tartozást) s mint tehető fiu mellé sokan csatlakoztak a fiatalok közül, vitték egyik mulatságból a másikba, hizolegtek hiuságának és sok esetben, ha valamely csint keresztül akartak vinni, ötet tollak előtérbe.

TÁRCA.

Abrudbánya és Zalathna szomorú napjai 1848 és 1849-ben.

Töredék feljegyzések.

(Vége.)

Jancu Abrahám.

Jánk Abrahám született Kis-arányos Alsó-Vidra nevű faluban (1822—1824 körül) fia volt Janku Alexandru dominális bírónak.

A Jancu család nemességgel bírt, a mit — állítólag — a Hóra befogatása alkalmával tettelege résztvevéért nyert valamelyik tagja a családnak.

A zalathnai felső, vagyis topánfalvi uradalom falvai többnyire edénykészítéssel foglalkoztak, a mit lovakra rakva elhordozták országszerte.

Ezen községek lakói közül voltak azonban tehetősebbek is, a kik a gyártóktól a kész edényt megvásároltak, lovakon elszállították a szekér utig (igy a Vidraiak, Halmágyiak, a Skerisoraiak) Rézbányáig, a hol szekérrre rakva elvitték a bánásba, sőt Pest megyébe is.

Ilyen üzletet folytatott a Jancu család is, a mikor Abrahámnak az atyja Alexandru fiatal ember volt, ő is többször bejárta edényekkel a bánásba, s az idegen földön sak miveltség ragadott reá, elannyira, hogy a községbeliek előtt már fiatal korában tiszteletben állott.

Egy adoma maradt fenn az ő fiatal évből, és pedig:

Egyszer három derék vidrai fiatalember u. m. Jancu Alexandru, a testvére Abrahám és Gombos Mihaila tisztességes ruhába felöltözve három szekér faedénnyel leindulnak a Bánátba.

Utazásuk alatt pihenni megállanak közel egy községhez a mezőn, mely község szélén történetesen egy uri lak volt, a mit látva ifjaink, elhatározták, hogy a pihenési idő alatt térjenek oda be, valami enniaválót kérni.

Megjegyzendő, hogy a havasi faedény árusok akár milyen jó birtokosok legyenek is, meg nem állhatják, hogy egy-egy kis ételért ne cigánykodódnának, mely természetü tulajdonságuk valószínűleg onnan eredett, hogy ők is nagyban üzték a vendégszeretetet; ha valakinek étellel szolgálhattak, nem adták volna a világot; azonban pénzt elfogadni nem akartak, sőt ha megkínálta valaki sértve érezték magukat, mondván: azt nekik az Isten adta, tehát kötelességük a szükségben szevedőket segíteni.

Több ideig veteledtek, ki legyen az első, a ki a szereucét megpróbálja, a míg megtudtak állapodni.

A kire a választás esett, bement az udvarra, s a verándán levő ortaló valamennyi enniaválót kért.

Az illető uri ember látva, hogy a kéregető erős fiatal ember és ruhája után tehetőnek itélvén; megparancsolja, hogy hozzanak egy fél kenyereit és egy darab szalonát; de egyszermint előparancsol négy bérést is az ostorokkal.

Előbb a bérésekkel jól elverette, azután átadja neki a kenyereit és szalonát azon tanácsal, hogyha jómódu és erőteljes fiatal többé koldulni be ne álljon sehová.

Porul járt emberünk, míg társaihoz kiért, könyveit felszárította s mikor kértek a többiek is az alalmizsnából, azt mondotta menjenek ők is be, mert kapnak ők is, mint ő kapott.

kész társadalmunk szíves támogatása mellett e tekintetben, ez ideig kielégítő sikerrel fáradoztunk.

Jótekonny körünk kész ezen nemcsak érdekeiben a töle telhető továbbra is megtenni; sikerrel azonban csak azon esetben működhetik, ha Nagyenyed és vidéke közönsége szíves lesz törekvésében ezután is, ez ideig örömmel tapasztalt nagybecsű támogatásában résztesíteni. Azon kéréssel fordulunk tehát újlag a mélyen tisztelt közönséghez, szíveskedjék szegény tanulóink segélyezésére szívesen állnak használni ruhadarabjait körünk rendelkezése alá bocsátani.

Az adományokat folyó évi december 2-ig a Magyar utcából és Alsó utcából Müller Mihályné, a piacsorlóról Czirner Józsefné, a Bethlen utcából dr. Kovács Ödönné, a Várszeg és mellék utcáiból László Gyuláné, a Tóth és Tóvis utcákból Berde Sándorné, a Szentkirály utcából Török Bertalané ó nagyságaikhoz kérjük beküldeni.

Adományokat az egyetl tisztviselő is kész szívvel fogadnak el s juttatják azokat rendeltetésükhöz.

A „szegény tanulókat segélyező körnek” Nagyenyeden, 1891. nov. 14-én tartott gyűléséből:

Péter Károly, Szilágyi Farkas,
titkár. elnök.

Dicsőség temploma.

Irta: Zarándy A. Gáspár.

II.

Magyar pantheonnak is lehetne nevezni a 48-as kiállítás gyászszobáját. A falakon a tizenhárom vértanúnak Zala György által készített domboru medaillon képe az aradi szoborról. Ott vannak az aradi vár képei, az összes kivégzettek és bebörtönzöttek lajstroma: Bathyányi, Csányi, Worsniéck, Mednyászi, Perényi Jeszenák, Lenkei, Ormai-Aulenber, Kazinczy, Murmann és a 13 arcképei, Körösi Sándor rabruhája, Mednyászi, Kiss Ernő és Bathyányi pisztolya, Leiningen, Damjanich Vései és Pöltemberg utolsó levei; halálos ítéletek a bresciai véreb áhrásával és még számtalan becses ereklye, melyeknek látása fájó büszkeséggel tölti el a és felemeli szívünket a szabadság istenéhez.

A Kossuth teremben Kossuth Lajosnak harmadfélszáz különféle képe, himnusz, újságcép, könyvmarat, faacél- és rézmetszet, olajnyomat és olajfestmény, mellkép, egész alak, egyedül és csoportok között, életjelenetekben, komoly ábrázolás és karikatúra, kép és szobormű. A kiállítás rendezői hihetetlen munkát végeztek e képek összegyűjtésével. Nincs a föld kerekén gyűltémény, amely ily teljesen ábrázolna ugyanazon embert élte hajnalán, delén és alkonyán.

S az ábrázolás e tömértelen sokasága mindennél ékeesebben-szóloán hirdeti Kossuth felséges nagyságát. Nemesak a magyar és a német rajzolókat tartották őt méltónak a megörökítésre. képei előállításában versenyzett a francia, spanyol, olasz, angol, orosz, svéd a magyarral és a némettel s a mi a legkülönösebb az idegen nemzetek karikatúrai sohasem ábrázolják őt ellenséges módon. Egy

Ez idő alatt fejlődött ki jellemre, melyet mindvégig megtartott, ő hitte — és joggal — hogy a havasban különb ember ninesen, bátorsága az iskolában véghezvitt apró esete-patékban megszilárdult s végül megszokta a hízogókkal jól bántani, mely természeti tulajdonsága nagy mértékben emelte népszerűségét a havasi nép előtt, azonkívül, hogy családja már tekintélyes volt azelőtt.

Az 1848 ik év őt, mint kir. táblai kancellistát Marosvásárhelyen érte. hol az ügyért annyira lelkesedett, miként Gyarmati Samunak megígérte, hogy első felszólítására 20000 havasi oláhuval a szabadság ügye védelmére fog kiállni.)*

Arról, hogy miért tért ő el egészen ellenkező irányba? tudomásom ninesen és azt hiszem, azt senki nem is tudja.

Leginkább feltehető, hogy az áramlat ragadta magával, segítve a hízelgők mézes-mázos szavai által, leginkább feltehető, hogy a becsvágy vitte bele.

Annai mindenesetre áll, hogyha Jankut az ügynek meggyerni tudták volna, aligha akad egy második, a bi a havasi népet felhúda volna kelteni; habár e nép sok csalódáson ment keresztül, habár a kincstári tiszték (lévén a havasi nép legnagyobb része kincstári urbéres) kik többnyire más nemzetiségűek voltak, sokat zsarolták.

Hogy Jancu övétől nem volt ösztönözve, kitészik abból, miszerint az ápril 30-án tartott balázstali gyűlés előtt Topánfalván népgyűlés tartatván, ő volt a vezér szónok s a midőn — egy asztalon — a vásártéren szonokolt; atyja, ki e gyűlésen jelen volt, meglehető hargog-

*) Ezt nekem maga Gyarmati, jelenleg legfelsőbb törvényszéki bíró mondotta az 1850-ik évben Bányonban.

Rákosi.

olasz képen: „Ilane d'Ungheria” névvel egy oroszlan törzset ékesíti Kossuth feje, a mint egy igen ismert fenéséges fejektől elrutított kétfajú sas sziszeg ellene. Különösen hat ráuk egy angol kép, mely Kossuth menekülését mutatja. Ez az egyetlen tudunkkal, mely hazánk legnagyobb fiát szakállalanul ábrázolja. Ott van továbbá egy angol minta után készült selyemhuzos és egy magyar grófné kézimunkája, melynek tárgyát Kossuth amerikai utrakelése képezi. A többi kép nagyban megtelel azon külsőnek, mely a magyar nép szívébe zárva megvan óva az enyészettől s mégis csaknem valamennyi ábrázolás különbözik egymástól részleteiben. A harmadfélszáz közt nem látunk kettőt, mely egymással teljesen megegyeznek.

A Kossuth teremben a szabadságharc egyik híres alakja áll őrt egykoru egyenruhában. Ez Károly főhadnagy azon nő, ki a honvéd ruhával együtt felöltötte a honvéd erőket s nem egy esztában tanította meg vitéz fegyverével a rohava futó osztrákokat arra, hogy az egri nők dicső fája nem veszett ki az édes magyar hazából. Az ajtó előtt s a termekben mindenütt a szabadságharc honvédei, tüzérei, vadászai és huszárai állnak őrt azon egyenruhában öltözve, melyet a nagy napok alatt főtűk testükét.

Aug méltányolható kéllőképen azon férfiak érdemeik költséget és fáradságot nem félve összeállították az új Magyarország legfényesebb korszaka emlékeinek ezt a kiállítását, mely a nemzet nagy ideáljait testesíti meg bámuló szemek előtt, szívünket büszkeséggel tölti el, megerősíti, hatványozza keblünkben a honszeretet felséges erényét s azon vágyat támasztja bennünk föl ellenállkatalan hatalommal, hogy vajha mi is az ősök dicsőségének nyomdokaiba léphetünk, életet és vért áldozhatnánk nem egyes emberért, hanem a legmagasabb eszményképért, hazánkért, melynek nagysága akkor válik legközvetlenebb ha fúinak erényéből, szeretetéből és véréből fakad.

VEGYES HIREK.

— F. hó 19-én d. e. 10 órakor Erzsébet Királynékné névnapja alkalmából ünnepélyes háladó szt.-mise fog tartatni, a rom. kath. templomban melyre az összes megyei, városi és állami t. hivatalokat hazafias üdvözléssel meghívja: Deli Ödön rom. kath. lelkész.

— Requiem. Folyó hó 17-én d. e. 10 órakor a minorita rendiek templomában Jósika Lajos báró lelki-üdvéért gyászisteni tisztelet fog tartatni, melyre az összes t. Hivatalok ez uton tisztelettel meghívhatnak.

— Gyászír. Fehérvári József megyei levéltárnokot súlyos családi vesztés érte, nejának szül. Kovács Rozának f. hó 8-ikán hosszas betegeskedés után élte java korában történt elhalálozásával. Temetés megyei és városi tisztviselők s nagy és díszes közönség részvétele mellett történt. Nyugodjanak békével porai!

sau oda nyilatkozott, hogyha lenne valaki, a ki fiát onnan leljé, kész lenne annak 100 aranyat adni.**)

Akármiilyen népszerűséggel birt is Jancu, akármiilyen eszes volt is; mégsem tudta volna egymaga a népet felkelteni s a harcot a magyarokkal kitarítani.

Talán épen azért, mert nem bíztak tökéletesen benne, adtak mellője olyan embereket, a kik — ha lakadni találna tudják sarkantyuzni.

Ilyen volt a románok részéről a szabeni komitő által kiküldött eszes és erélyes és a mellett sokat próbált ügyvéd Buttyán Janos — az osztrák kormány részéről a határozatrendből egy horváth születésű Ivánovits Ferencz nevű százados.***)

Igy is sok bajába került Jancunak, hogy a népet talpra állítsa.

Legelmszőr játszóirtásai, s régi ismerősei közül kiválogatott mintegy 200 legüresebb fiatal szálás legényt s azokból nevelt magának testőr csapatot, — azután kezdették riasztani a népet és pedig nappal a papok a templomban beszédekkel, éjjel harang féltörés és kürtöléssel.

A töredék leírás, sajnálatunkra itt végződik, pedig Jancu működését a forradalom alatt igen érdekes lett volna nyomról-nyomra kísérni. A bizonyos, hogy magasabb becsvágy vezette, mint Akszentyát, Prodánt és a többit. Szomorú sorsa lett, inni kezdett, majd esendes örült lett s ugy halt meg a 70-es években.

S z e r k.

**) Ennek fútanja volt idősb Derzi József abrudbányai szűcsmeister, ki nekem mindjárt a gyűlés után elmondotta, hogy nem találkozott vállalkozó, (bár lehettek ott számtalan ellenemzetiek) azt a néptől félelemnek lehet tulajdonítani.

***) A mikor Vasvári elesett, a felkelő románok néprezéré Ivánovits volt.

— Torday Grail Erzsé, ki a magyar nyelv és irodalom megismertetése körül Németországban igen szép sikerrel fáradozik f november hó 18-dikán városunkat is utba ejti s itt már a nyáron kilátásba helyezett felolvasását meg fogja tartani. Jövő számunk közölni fogja a felolvasási estély teljes programját, addig is szolgáljunk e soraink előleges értesítésül műértő közönségünk számára.

— Választás. Nagyenyed város képvisellete f. hó 14-én Török Bertalan m. főjegyző elnöke alatt tisztújító székén Czelli Antal ellenőr helyébe Török János adótisztet választotta meg.

— Kovács Sándor mérnök arcképét, ki az Emkének oly nagyszerű alapítványt tett, Gyárfás Jenő festőművész készíti. Méltóan fog sorakozni gt. Kun Kocsárd és Röck Pál képeihez.

— Beszámoló beszéd. Tisza István országgyűlési képviselő tegnap át utazott választó kerületébe Vizaknára, hol ma fogja beszámoló beszédét megtartani. Választói a szokott ünnepélyességgel fogadják, s várható, hogy a képviselő az actualis politikai kérdések felől fontos nyilatkozatokat fog tenni.

— A nagyenyedi ev. ref. theol. akadémia ifjusága saját pénztárlapja javára, folyó 1891. november 21-én a régi „városház” nagytermében táncsal egybekötött estélyt tart, melynek műsora a következők: 1. Ének, a theologiai dalkar által. 2. Felolvasás, Baczó Mózes által. 3. Zongorajáték, Vucze Danielné ő nga által. 4. „A másoló”, dramolette 1 felvonásban, írta Meilhac, fordította Ábrányi Emil; előadják: dr. Farnos Árpádné ő nga. (Juliette), Biró András (Maxence), Józsa Gyula (Pernet), Tóthfalusi József (Amelin), Kállai István (József). 5. Énekduett, zongora kísérettel, dr. Farnos Árpádné ő nga és Girsik Gyula ur által. 6. Zene, a főiskolai vonós zenekar által. 7. Ének, a theologiai dalkar által. 8. Tancz. Belépti díjak: Kórszék 80 kr; zártszék 60 kr; állóhely 40 kr; diák jegy 30 kr. Jegyek előre válthatók Wokál János ur könyvkereskedésében, este a pénztárnál Felülírtések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtattatnak. Kezdet 7 és fél órakor. A RENDEZŐSÉG.

— Csendes de előg tömött eső kezdett hullani Csütörtök este s más nap reggelig tartott, a mi nyolez álló hét óra nem történt. Most már az uralkodó enyhe időjárás mellett esirázásnak indubai az elvetett de eddig ki nem keit mag, s az eddig be nem vetett területek is könnyebben lesznek bevothatók.

— A mihályfalvi vashídhoz szükséges feljáró Deczember hóban el fog készülni. A munka vállalkozás utjan létesül, s 2775 triba kerül.

— A nyul nagyon kártékony állat, a mint ez Kecskemét városának az országgyűléshez intézett kérvényéből kitetszik, melyben fel van hozva, hogy a mult évben a nyulak a városi szőlőkertekben is gyümölcsösökben 114 ezer trtra tehető kárt tettek, pedig a polgárok nagy része nem is jelentette be károsodását. A város kéri a vadászati törvény módosítását oly irányban, hogy a törvényhatóságok legyenek felhatalmazva nagyobb károsítás esetében a nyulat dúvadnak nyilvánítani, mely minden időben s bár mely módon pusztítható és pusztítandó.

APRÓSÁGOK.

* Gyermek barát. Lissa kedves komám én annyira bolondulok a gyermekekért, hogy meg sem hazasodom, nehogy kénytelen legyenek fiaimat jól elnadrágotni, ha sokat helytelenkednek.

(!) Gyógybor. „Apám! ugyan mihelyt az a gyógybor?”

„Azt magam sem tudom. ficskám, de alkalmasint olyan bor lesz, mit ha megiszunk, rögtön gyógyszert kell utána bevinnünk.”

(!) Jogász írálat. Festész (az őt meglátogató tisztü ügyészhez) „Nos, hogy tetszik első festményem. Mit szólasz hozzá?”

Tisztü ügyész: „Magázárka életfogytiglan.”

Irodalom.

— Új zenemű. — Címe: „Rózsa csárdás”. Zongorára szerzette báró Kemény Ilona — az erdélyrészi arisztokrácia fenkölt szellemű kiváló tagja. Szerző a felette díszes kiállítás művének összes példányait a magyar nemzeti közművelődés egyik harcosa, a „szilágyvármegyei Wesselényi Egylet”-nek teljesen díjtalanul minden költség megtérítése nélkül átengedte. 1 frt. 10 kr. előleges beküldése mellett, mely esetben a mű bérmentve küldetik meg, megrendelhető a „szilágymegyei Wesselényi Egylet”-nél Zilahon. Elárúsítók a példányok készpénz fizetés mellettü átvétele esetén jelentékeny kedvezményben részesíttetnek. E mű megszerzését már csak a jótekonny cél érdekében is olvasóink szíves figyelmébe melegen ajánljuk.

„Mit földit, a ki véletlen, r szólni, ha r nak a kéke porát leverijpart, csak hátha kitün még a mar szájához a len vennem gyökeres be lambot hivo első magam mal... a többen leszo Csakha nál ugyanahogy a jóke kat s ugyan mert hát az — Tu láthatja, eh — Nj — Hi pénzt más — Oj tömegnél m — T az eklzsia, h solyogva, h — N választ a tem — ras hat — tet het foirt — nak nem a nem én! Olyan minden szat Kifizet — M hangján, m leikemben a — Me tenverte vid szaluk van — De — De cöttem abb de nem tud ingyen kivá kodni... h — Az cámat elővé hat forintot — Lá megveszem vesebb gond A gob csak fölcsap — Jö alább még a nickel-ezüst Csak szután áron követel lölem. — De léd — vála mondok a k hasso... — Ne — Ne ismerős vagy kelendőséget Rendr az én gobám mint egy va hogy ilyen csoda: Erdő az ember, e honi termék volna meg vége volt a Mikor san sohajtott — annyi b kalapáltak b hogy most, szinte fáj ut

CSARNOK.

A pátrik.

Írta: Szabó Ferencz.

„Mit csináljak” csak nem tehettem, hogy az első földit, a kivel ilyen messze idegenben hozott össze a véletlen, ridegen, vásárnélkül bocsássam el! Mit fog szólni, ha majd behuza az ajtómat, mit fog szólni azoknak a kékes, viszhangos bérczeknek, ha az idegen föld porát leveri a sarujáról, hogy mindenki pártolja a honi ipart, csak a távolban élő édes gyermek nem? S aztán hátha kitűnő portéka, olyan, a minőnek mondja, hogy még a maradék is ezzel szeli fel a kenyeret, ezzel viszi szájához a jó meleg szabógalér levét? . . . Nem, okvetlen vennem kell; márcsak azért a régen nem hallott tösgyökeres beszédért is! Legálább majd, ha turbékoló galambot hívok a fészkekre, tesz mivel felkavazzuk az első magam föztét — egy tányérról, egy azon szerszámmal . . . a többit meg elteszük arra az időre, a mikor többen lesznek az asztalhoz.

Csak hogy egy tucat mégis sok . . . egy tucat kanál ugyanannyi szíjat kíván . . . jó lesz megfelelni, nehogy a jökendő gondviselés szaván fogja a — kanalakat s ugyanannyi fogyasztót rendeljen az asztal mellé . . . mert hát az mégis csak sok lenne a jóból.

— Tudja mit, földi, hat darabot megveszek . . . láthatja, ehhez is csak magam vagyok hogy adja őket.

— Nyéc pöngő.

— Hiszen tízezernek fele hét . . . avagy a pénzt más mértékkel szokták osztani?

— Oh nem: hanem hát így szokás . . . nagyobb tömegnél nagyobb a jutányosság.

— Tudja mit? adok érte hat forintot . . . szegény az eklézsia, a pap maga harangoz — tettem utána mosolyogva, hogy némileg igazoljam az alkudozást.

— Nem lehet, uram; bizony isten, nem lehet — választ a góbé szívére tett kézzel. — Nagy utat tettem — rászógtam arra a pár garasra. No, ha — nem hát — tettem utána egy kis gondolkodás után — legyen hat forint — az urak — azért mert erdélyi — másnak nem adnám, ha ott venne is el mellette az isten nem én!

Olyan becsületet, nyit area volt, hogy elhittem minden szavát.

Kifizettem a kérdéses összeget.

— Mikor indul vissza? kértem az előbbi melegség hangján, miután komoly eskü szava egészen paralyzálta lelkemben az első perc hidegségét.

— Mennék én még ma, mert meguntam ezt az Istentverte vidéket, a hol az embereknek csak egy pár szörzsaluk van s azt is az orruk likában hordják, de . . .

— De?

— De nem lehet . . . a mi pénzem volt, haza küldöttem abba bízva, hogy eldom a nálam levő készletet . . . de nem tudok gazdájára akadni . . . ez a toprongyos nép ingyen kívánna mindent. . . Nem igen tudok cigánykodni . . . hatalmasan megvagyok akadva.

— Az már baj — szólék őszinte részvétellel s tárcámát elővéve, tartalmát kiürítettem az asztalra. Épen hat forintom volt.

— Látja földi, utolsó pénzem az, de ha ide adja, megveszem a másik föltuzatot is. Legálább ezzel is kevesebb gond lesz a vallán.

A góbé habozott egy-két pillanattig; végre mégis csak fölécapott.

— Jól van nó, legyen a kívánsága szerint . . . legalább még az unokája is meg fog emlegetni . . . kitűnő nickel-ézt . . . testvérek között sem volna megfizetve . . . Csak aztán ne adja tovább, mert ha mindenki ilyen áron követelné, magam sem tudom, hogy mi lenne belőlem.

— Dehogy adom tovább, nem vagyok vászon-cseled — válaszoltam határozott hangon — inkább többet mondok a kedvéért, csak hogy egy kis pénzmaghoz juthasson . . . Volt-e már az itteni uri családoknál?

— Nem voltam, egyenesen ide hozott a véletlen.

— No hát, ha ide hozta, ne hozta legyen hiába: ismerős vagyok ugyanis valamennyivel (majd csinálók én kelendőseget a kend portékájának . . . jöjjön velem).

Rendre vettük az uri házakat, nem is kellett, hogy az én góbám beszéljem, beszéltem, cigánykodtam helyette, mint egy valódi halkufár. Magam sem hittem volna soha, hogy ilyen kiváló ágens veszett el bennem. Hja, nem esoda: Erdélyről volt szó s mi mindent nem tesz meg az ember, csak hogy ne maradjon szegényben a drága honi termék! Egyetlen ház se volt, hol ne vettek volna meg a kivált árúból. Nem telt belé jó 2 óra s már vége volt a megmaradt harminc tucatnak.

Mikor az utolsó házból kiléptünk a góbé fájdalomosan sohajtott fel. Nem esoda — gondoltam magamban — annyi gondal fabrikáltak, annyi reményt, édes álmat kalapáltak belé, míg formáltak, nyitolták, fényesítették, hogy most, mikor ilyen messze idegenben hagyja őket, szinte fáj utánuk a szíve . . . mert hát az ilyen szükség-

ből — kupec ember nagyon érzékeny szokott lenni; úgy megszereti maga-csinálta áruát, mintha saját gyermekei lennének s nem is hiszem, hogy meg ne siratná, ha eladásra kerül a dolog.

— Aztán keressen fel, ha még valaha erre téved, szólék a bocsuzás alkalmával — nagyon fogok örvendeni, s megráztam melegen a kezét.

— Majd a jövő esztendőben, ha szóttesse a jövő — válaszolt a jó ember, egykedvűn viszonzva ömlengésemet. Ezzel elváltunk.

Szobámba térve első dolgom is az volt, hogy szépen öszre-csinagoltam első gazdaságomat, közbe-közbe vatát ékelve, hogy a fénye el ne homályosuljon vagy hogy karcolás ne érje s aztán elraktam a boldogabb időkre, a mikor evő is lesz hozzájuk, meg aztán tejbe aprítani való is több akad.

Par nap múlva találkoztam a patikáriussal, ki őt, vagy hat élő leánygyermeknek lévén boldog atyja, két tucatot vásárolt meg a már kész kelengyék kiegészítéséül, nóha igazság szerint ötöt kellett volna vennie, mivel már a legkisebb feánya is 10 éves s ilyen korban a jó nevelésű csemete, ha nem beszél is a házasságról, igen jó neven veszi, ha az urfiessék udvarolnak neki, kik viszont igen jó neven vennék, ha az elvesztegetett szővirágok fejében kárpótlást nyújtna a mama — uzonnákon, mely alkalmakkor a kanál, vagy legalább is a kés vagy a villa elkerülhetlen feltétel. Tettem is ilyenforma észrevételt az apának, de nem volt kapacitálható.

— Nó, iszen szép földije van! kiáltott már messziről felém — mondhatom, hogy szép, hogy tette volna spiritusba s úgy mutogatná.

— Miért? kérdem meghökkenve.

— Miért? hát csak azért, hogy tiszta ónt adott el, nickelezést helyett . . . Ma a feleségem bemártott egyet valami forró zsírba s mire kivette, csak a nyele maradt meg.

— Lehetetlen.

— A bizony ugy van . . . megcsalt, rászedett az impostor . . . pedig milyen becsületes area volt, milyen szépen tudott beszélni a magyarságról, a testvér-székelyről, a honi iparról, a hazafias pártolárról . . . A gazember! csak cég volt a sok nagy szó, mely alatt szabadon zsebelhetett.

Nem tudtam szólni, megváltam semmissé.

El sem távozott, jött a kanonok, ki szintén egy tucatot vásárolt.

— Nem arról a schviaderről beszélnek? . . . Az bizony szépen rászedett mindnyájukat . . . Még jó, hogy nem vettem többet, hogy nem fogadtam meg a kegyed szavát.

— Ha tudtam volna, nem ajánlottam volna nagyságodnál . . . de hát engem is lépre vitt — válaszoltam szegyenkezve.

— Ez jó lecke, kedves barátom: máskor ne pártoljon mingen csavargót csak azért, mert földijének mondja magát.

— Sajnálom hogy föl kell fogadnom.

Elváltunk, Utam a soolgabíró lakása előtt vitt el. Amint elhaldtam, valaki megverte utánam az ablakot. Megfordultam s megismertem a szolgabíróét, ki kezében négy vagy öt kés meg kanál esontorgát tartott.

— Hát ilyen a maguk híres erdélyi iparuk? kérdé a tisztes matrona. szavaiban jól kiérzhető gunnyal. Ilyet magam is tudtam volna önteni, ha egy pár puskagolyót felolvastok.

— Ne nehezteljen, nagysád erre a szegény Erdélyre — válaszoltam akadozva — nem a fa a hibás ha ferges gyümölcs szakad le róla . . . Isten tudja, miféle csavargó volt.

— Pedig ugyancsak bizonykodott mellette.

— Panaszkodott, megessett a szívem rajta.

— Azt mondta, ismeri a fabrikát is.

Le voltam forrázva: húzudtam azért a pernahajderért s ime rajta fogtak.

— Régen eljöttem onnan, nagysád, nem igen emlekszem az egyes nevekre. De mivel az agézunguz Berndorffról beszélt, elhittem. Ezért voltam kész pálcát törni mellette.

— No hát máskor ne tegye. Látja, ez nem is erdélyi gyártmány. A tegnap épen ilyen látam az olesó bazárban, hol tizenhárom krajczárjával árulták. S erre felmutatott egy ott vásárolt kanalat, mely szakasztott mása volt az én pártfogolt gyártmányomnak.

— A gazember!

Haza siettem s egy hétig el se mertem hagyni a szobát, félve az újabb megtámadásoktól, mely idő alatt nem egyszer zörgettek az ajtómon s valahányszor csak kitekinték, a távozóban rendszeren egy-egy megkárosult vevőt ismertem fel. Lassanként aztán elaludt az egész dolog. Én pedig felfogadtam, hogy ezentul a tulajdon apám gyártmányának sen. szegődöm ciczorónójává. Felfogadtam s meg is tartom.

Igy jártam az első pátrival.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Lehet-e marhaállomány nélkül gazdálkodni?** (Folytatás.) Ha azonban kevés a szénasavas mész, akkor előnyösebb lesz a Thomassalak, mert szénasavas mészben szegény homoktalajoknál azon vesztély foroghat fenn, hogy a vízben oldható phosphorsav egy része, mivel csak kevés olyan anyag (p. o. mész) van, a mi lekösse, lemosatik az altalajba. A Thomassalaknál, mely vízben oldható phosphorsavat nem tartalmaz, ettől nem kell tartani.

Ha hiányzik a káli ezt pótolhatjuk p. o. k a i n i t t a l. Marad tehát, míg a n i t r o g e n és kérdés, hogy milyen alakban adjuk ezt homoktalajhoz.

A chilisáletrom vagy az ammoniaksók (kénasavas ammoniak), melyeknek ammoniakja szintén salétromsavvá kell hogy változzék, mielőtt a növény felveszi, nem alkalmasak, mert a talaj a salétromsavat nem tartja vissza, s a könnyű homoktalajból az eső nagyon hamar kimoshatja.

A csontliszt-félékben van ugyan nitrogén, úgy, hogy ezekkel phosphorsavat és nitrogént egyszerre vihetnénk a földbe, de a tapasztalat azt mutatja, hogy nitrogénjük csak lassan válik salétromsavvá, úgy, hogy, a hatás gyakran nem mutatkozik azon vetésnél, melyhez adva lett, hanem sokkal később. (A mellett még az is lehetséges hogy a lassan képződött légenysav egyrésze akkorára, a mikor szükség van rá, már az altalajba vándorolt.)

Legelőszerebb itt a z ö l d t r á g y á z á s lupinussal, vagy más nitrogengyűjtővel: borsó, búkköny, zab, lóher, lucerna. Ezek, a mint most már tudjuk, a l e v e g ő n i t r o g e n j é t használják fel, mire más növény nem képes. Ezekben is szerves összekötetésben van ugyan a nitrogén de a növényi részek elkorhadása és az ammoniak, képződés sokkal gyorsabban megy, mint a csontliszté. Ezenkívül még az az előny is mutatkozik, hogy miután a nedvűs levelek és felső kocsányrészek hamarabb bomlanak, mint a szárazabbak és kemények, az ammoniakképződés nem történik egyszerre, hanem hogy az f o l y t o n o s azon vesztély, hogy a nitrogén egy része ez altalajba mosatva elvész, mert nem használható fel a növény által azonnal, nem forog fenn nagy mértékben. A zöldtrágyázás lupinussal e mellett humusban is gazdagítja a földet, s így phisikai tulajdonságait is előnyösen módosítja, többek közt növeli kötöttségét és víztartó képességét.

A hol tőzeg vagy vályog van közelben, ott természetesen, a homok phisikai tulajdonságait ezek felhordásával is javíthatjuk.

(Vége.)

Szüreti tapasztalatok.

Azt hiszem, nem tévedek, ha az idei termést mennyiségileg csak közepesnek nyilvánítom, minőségileg azonban osztályozni nem tudom, mert az országzserte kisebb-nagyobb mérvben fellépett peronospora káros befolyása következtében oly különböző minőségű anyag termelt, hogy abból egy határozott minőségű átlagot felállítani s azt egy jelzővel kifejezni nem lehet.

Hogy a termés minőségére nézve mégis némi fogalmat alkothassunk, felmélíthetem, hogy míg például a nagy-enyedi vincelér-iskola peronospora ellen permetezett szőlőjében a különböző szőlőfajok mustjaik cukortartalma Wagner-féle must-próba szerint 12,2-től 16%-ig változott s ez Klostereuburgi szerint 18,2-24,2%. Pillicz szerint pedig 18,2-24,2% cukortartalomnak felel meg; addig hallomásom szerint a peronospora által ellepettebb vidéken Wagner szerint még 7-8 fokos, tehát igen silány mustok is fordultak elő, melyek cukortartalma Klostereuburgi szerint csak 10,2-től 12,2%, Pillicz szerint pedig csak 8,2-től 10,2%-ra tehető. Hogy az ily csekély cukortartalmu mustok ihatatlan savanyúk is, az kétségtelen, mert a fejtelten boggyókban kevés cukor mellett rendszeren igen sok sav is (alma- és borkósav) szokott előfordulni. Az erősen peronosporás szőlőkben termelt anyag igen silány voltára hogy következtetni egy idej mustvásárlási eset is, melyet tanúságos voltánál fogva jónak látom itt mellesleg felmélíteni. Ugyanis X. kereskedő egy termelővel még jóval a szüret előtt 500 ha mustvásárlásra szerződést kötött. Ezen X. kereskedő időközben egy Y. kereskedőnek adta el az általa vásárolt mustot. A termelő szőlőjét leszüretelvé, a must átvételé végett X. kereskedőhöz fordult, ez azonban őt Y. kereskedőhöz utasította.

Az üzlet lebonyolítását késleltető idő alatt a termelő silány mustja ihatatlan, savanyu borra erjedett ki. X. Y. borkereskedő végre az átvétel végett megjelent, de mivel mindketten mustra s nem borra kötöttek szerződést, X. kereskedő a termelőtől, Y. kereskedő pedig X-től tagadta meg az általa vásárolt anyag átvételét s ennél fogva ezen

bonyodalmas ügy a per útjára került. Ezt jó lesz a termelőknek ad notam venni

A peronospora fellépett és pusztítására nézve érdeknek tartom felemlíteni, hogy én, a peronosporát az intézet falkolájában (sósav és kálikumban 48 órán át áztatott mag után nyert) amerikai szőlőesemetéken már 1884-ben észleltem s annak valódiságáról, gócsóvi vizsgálat után meggyőződtem. A következő években kismértékben a szőlőben is feltaláltam azt, mivel azonban észrevehető károkat nem okozott, ellene nem védekeztem. Mult év augusztus hó közepén a peronospora már sokkal nagyobb mérvben mutatkozott s mivel érezhető kárt is okozott, elhatároztam magamat az ellene való védekezésre — s évégből, ez idén már július hó 3-án, midőn még a peronosporának nyoma sem volt, megkezdtem a permetezését.

Permetező anyagul 2 kg. vegyítzta rézgálicnak és 2 1/2 kg. szódának 1 liter vízbeni keverékét használtam s azt az igen szépen permetező Vermorel-féle készülékkel fecskendeztettem a szőlő leveleire.

Kifogóván a vegyítzta rézgálicból, azon kellemetlen helyzetbe jutottam, hogy a helyben vásárolt rézgálicot, vastartalmánál fogva nem használhatván, a szőlő egy részének permetezését a megrendelt alkalmas anyag megérkezéséig — július hó végére voltam kénytelen halasztani.

Szerencsémre náluk a peronospora ez évben még csak igen szóróványosan mutatkozott s ennek folytán a július 30-ikától ismét megkezdtem s augusztus hó 4-ig befejezett permetezést igen kedvező siker koronázta, a menyinyiben a szőlő levelei az ősz végéig teljesen ép zöldek maradtak s ennél fogva a fürtök is tökéletesen jól beérték.

A permetezés sikerének bizonyosságul szolgáljon a következő must-cukortartalom kimutatás:

Wagner must- Klosterneuburgi próba szerint mustmértő szerint

*Rulandi szürke	14.5 fok 22 %	5 éves ült.
Vegyes fajok	14.0 " 20.7 "	" " "
Tramini piros	14.5 " 22.2 "	4 " "
*Király fehér	13.3 " 20.0 "	9 " "
*Járdovány fehér	12.2 " 19.9 "	7 " "
Sárfehér	12.5 " 18.5 "	3 " "
Erdei	12.4 " 18.2 "	3 " "
*Olasz risling	15.0 " 23.4 "	3 " "
Sauvignou fehér	15.0 " 23.5 "	3 " "
Leányka	15.0 " 23.2 "	3 " "
*Sylvani zöld	13.0 " 20.0 "	3 " "
Semilon fehér	14.5 " 21.5 "	3 " "
Oportó kék	15.1 " 23.7 "	4 " "
Burgundi fehér	14.5 " 21.0 "	4 " "
*Kövék fehér	13.0 " 19.9 "	6 " "
*Riesling rajnai	13.5 " 20.3 "	5 " "
Merlő-kék	16.0 " 24.8 "	3 " "
Malbek-kék	15.5 " 24.0 "	3 " "

Az itt elősorolt fajok közül a csillaggal jelöltek kisebb, 400—500 töt magában foglaló fajtisza táblákban foglalnak helyet, míg a többiek az ugynevezett fajtáblában 1—1 sorban vannak csak elhelyezve.

Ha ezen kimutatást behatóbban megfigyeljük, úgy abból több érdekes tapasztalatot szerezhetünk. Ugyanis: 1-ször azt látjuk, hogy a legegységesebb mustokat a francia és ezek mellett a korábban érő fajok adták, u. m.: Merlő, Malbek, Oportó, Sauvignou, Semilon, Burgundi fehér, Rulandi, Leányka.

2-ször: A veres bort adó fajok a fehéreket enkortartalom tekintetében felülmúlták.

3-szor: Hogy a hazai fajaink közül a Leányka szolgáltatja a legjobb mustot, míg a többiek, u. m.: a Király, Kövér, Járdovány, bár szintén jó anyagot adtak, az előbbinél mégis jóval hátrább maradtak. Ezen utóbbi fajok közül, a kövérek annyiból kell védelemre kelnem, mert aljban kedvezőtlenebb fekvés alatt lévén, nem adhatott oly jó mustot, mint különben jobb fekvések alatt adni

szokott s ez magyarázza meg azt is, hogy mustja a nálánál sokkal kedvezőbb fekvés alatt elhelyezett Járdovány és Király által némileg túlszárnyaltatott. A Tramini piros, mely különben igen cukoros mustot szokott teremni s most is az első között van, esetleg még jobb mustot adhatott volna, ha rajnai szőlővesszős művelés-mód mellett ez idén tulbő termést nem produkál.

Az itt kiténtetett szőlőfajok közül, a fehérek között a Leánykát, a veres bort adók között pedig a Merlőt illeti a legnagyobb dícséretet; mert ezen két faj a többi nemcsak a kimutatott minőség, hanem a termés mennyisége szempontjából is jóval felülmulta, miért is mindkettőt legmelegebben ajánlhatom a t. szőlőbirtokosok figyelmébe, annál is inkább, mert mindkettő korai faj lévén, még kedvezőtlenebb viszonyok között is jó sikerrel tenyészhető.

(Erd. Gazda.)

Mórógyi István, nagy-enyedi vinczellérszkola igazgató.

Felelős szerkesztőség: Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN. Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Fekete, fehér és színes selyemkelmék métere 60 krtól 15 frt 65 krig, egyszínű és mintázott. — Ca. 240 különféle fajta és 2000 különböző színű, méter vagy vég száma bérmentve küld. G. Henneberg es, és kir. udvari szállító Zúrichben mintákat azonnal küld. „Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.”

Nőtlen praktikus gazdatiszt, ki az oláh nyelvet bírja, jó írással bír, alkalmazást nyer újertől kezdve. **BARCSAI MIKLÓS** földbirtokosnál, **Tartarián.** 2—4

Sz. 1152/891. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kibirtokosok földhitelezete végrehajtónak Muntján Juonika és neje végrehajtást szenvedők ellen 49 frt 4 kr s járuléka iránti végrehajtási ügyében a tóháti 100. sz. t.évben A f 1—35. 37—41. sz. 146—149. 314, 341 351 544. 635. 636 675. 738. 792. 806/1. 836/1. 905/2. 984/14. 1002/1. 1069. 1098/2. 1165/2. 1179/3. 1226/3. 1239. 1268/2. 1328/2. 1359. 1393. 1424. 1441. 1445. 1455/1. 1492/3. 1659. 1669. 1672/2. 1751. 1796/1. 1823. 1908/1. 1972. 2002/1. 2031/2. 2092/1. 2142/1. h. sz. a foglalt ingatlanra 1584 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1891. évi december hó 7-ik napjának d. e. 9 órakor T ó h á t község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t. e. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadék képes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságtól. Balázsfalván 1891. szeptember 4-én. A kivonat hitelül.

KÖRÖS ENDRE, kir. jbró, tkvi. kiadó.

Sz. 4434—1891.

k. i. g.

Hirdetmény.

Alólrít hatóság ezennel közhírré teszi, miszerint a Nagy-Enyed város közönsége tulajdonait képező 3 lisztelő malom és a belső piaci vásárvám folyó évi november hó 18-án d. e. 10 órakor a városházánál tartandó nyilvános szó és írásbeli árverezésen, 1892. évi január 1-től 1894. évi december hó 31-ig terjedő időre haszonbérbe adja.

Kikiáltási ár: az alsó malomra . . . 1888 frt. a közbelső malomra . . . 3000 „ a felső malomra . . . 1400 „ a piaci vámról . . . 2600 „

bánat pénzül a kikiáltási ár 10%-a. Az árverezési feltételek a tanács irodában megtekinthetők.

A városi tanácsotl. Nagy-Enyeden, 1891 november 7-én.

Kovács Gyula polgármester.

Sz. 899—891. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina” n-szebeni takarékos és hitelintézet végrehajtónak Humbeu Iliá és neje Pinka Veronika végrehajtást szenvedők ellen 89 frt 92 kr s járuléka iránti végrehajtási ügyében a n-csergedi 64. sz. t.évben a f 1—15 és 17—26. r. a ingatlanokra és pedig az A f 1 r. sz. 82/2 84. hsz. 243 frt. 2. r. 401/2. 402. hsz. 97 frt. 3. r. 612/95 hsz. 13 frt. 4. r. 777. hsz. 33 frt. 5. r. 925/1 hsz. 38 frt. 6. r. 927. hsz. 38 frt. 7. r. 1197 1198. hsz. 93 frt. 8. r. 1266. hsz. és 1268. hsz. 119 frt. 9. r. 1376. hsz. 27 frt. 10. r. 1445. hsz. 67 frt. 11. r. 1648 hsz. 78 frt. 12. r. 2053 hsz. 24 frt. 13. r. 2269. 2276. hsz. 30 frt. 14. r. 2537. hsz. 40. frt. a 15. r. 2665. hsz. 40 frt. 17. r. 3156. 3157. hsz. 32 frt. 18. r. 3733/5. hsz. 46 frt. 19. r. 4354. hsz. 21 frt. 20. r. 4741. hsz. 26 frt. 21. r. 4763. 4764. hsz. 11 frt. 22. r. 4770. 4772. hsz. 3 frt. 23. r. 4777. hsz. 19 frt. 24. r. 4803. hsz. 61 frt. 25. r. 5209. 5210. hsz. 121 frt és 26 r. 5234. 5236. hsz. a foglalt ingatlanra 44 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1891. évi december hó 9-ik napjának d. e. 9 órakor N. Cserged község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. e. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságtól. Balázsfalván, 1891. augusztus hó 13-ik napján. A kivonat hitelül.

KÖRÖS ENDRE, kir. jbró, tkvi. kiadó.

Sz. 999/891. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat

A balázsfalvi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina” takarékos és hitelintézet végrehajtónak, Miku Jákob farkastelki végrehajtást szenvedők ellen 212 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 181 sz. t.évben A f 1—21. r. sz. a. ingatlanaira és pedig az A f 1 r. 380. hsz. 160 frt. 2. r. 1061. hsz. 17 frt. 3. r. 1123. hsz. 53 frt 50 kr, 4. r. 1125 hsz: 53 frt. 50 kr 5. r. 1128. hsz. 51 frt. 6. r. 1201/1. hsz. 18 frt. 7. r. 1583 hsz. 14 frt. 8. r. 1761/2. hsz. 10 frt. 9. r. 1856. hsz. 7 frt. a 10. r. 1918/2. 1919. hsz. 11 frt. a 11. r. 2045/2 hsz. 23 frt. a 12. r. 2499. hsz. 11 frt. a 13. r. 3306. 3307. hsz. 12 frt. 14. r. 3345/1. hsz. 6 frt. 15. r. 3373/1. hsz. 3 frt. 16 r. 3542/2. hsz. 4 frt. 17. r. 3777/1. hsz. 6 frt. 18. r. 3794/1. 3795/2. hsz. 23 frt. 19. r. 3931/2. hsz. 34 frt. 20. r. 3932. hsz. 26 frt és a 21. r. 3934/2. hsz. a foglalt ingatlanaira 16 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1891. december 11-ik napjának d. e. 9 órakor Farkastelke község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t. e. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságtól. Balázsfalván 1891. augusztus 13-án. A kivonat hitelül.

KÖRÖS ENDRE, kir. jbró, tkvi. kiadó.

Melyik lapra fizessünk elő?
Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja Hiteles forrásokból származó értesítéseink gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovataink változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „EGYETÉRTÉS”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérdekesebb s e mellett tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „EGYETÉRTÉS” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „EGYETÉRTÉS” kereskedelmi s tözsdei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „EGYETÉRTÉS”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két, három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „EGYETÉRTÉS”-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „EGYETÉRTÉS” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden 1891.

Szerkesztő: A KIADÓ... lap szelvény... Kivonat... az előfizetés... bérment... kifizetés...

Aligha te... felé járó eszt... az elmúlt hé... játságos inge... szor tévedés... tart, rémképe... mása alatt n... kat anyagi...

Az amé... népei közöt... tanui. Az al... umban, a n... egyesített N... Franciaorsz... orosz b... a Parnell ha... a pénzügye... s a köztárs... ország és I... tikai és tá... Oroszorszá... szerte szük... mor bősége... ket, melyek... pásokat a... zékeny bór...

Anglia... spanyol, c... kedés ropp... orosz hará... fizetésével... szeomlásáv... eddig meg... hogy egy... borzasztó je...

Abrudbál

A „Si... folyamába B... set függeszt... 1848—49-re... és a magyar... 3-án kelt ki... kir. biztossá... e két verssel

Erre Sa... nitó e két ve...

A para... kező vztl... A pref... vice prefecto...